

ническо то) побченіе, и кои то не шатз да се причащаватз со сватое причащеніе, да быдatz отлѣчени (отдѣлени) (а).

За това пише и ѳ. правило на Антіохійскіатз помѣстный Соборз.

Правило і и мѣ. Кой (человѣкъ) се моли заедчо (сирѣчь на едно мѣсто) съ оным, кои то се отделени отъ церква, и той самъ да быде отдѣленъ.

За тока казѣва и ѿ. правило на Кардагенскіатз помѣстный Соборз; и ѿг на Лаодикійскіатз Соборз.

Правило ѳи и ѿв. епископъ, ако пріиме такого свѣщенника, или діакона, или клирика, кой то е отдѣленъ (аргосъ) отъ своего епископа или таквого, кой то е изфрѣленъ совѣтмъ, и ако да пріиме таквого, какво то не отдѣленнаго, не зашо не знае, тогава самъ епископъ да быде отдѣленъ.

(а) Подъ слова: „отдѣлакасе, „отлѣчавасе, „отдѣленіе, „отлѣченіе, тревѣка, тѣка всекой читатель да подразѣмѣва слова тѣм: „Прависе аргосъ, сирѣчь, ако да е попъ, не дава мѣ се да совершава поповски те (свѣщеннически те) работы, и діаконѣ, діаконски те: а мїрнина отдѣлаватз отъ сватое причащеніе на нѣколко време споредъ прегрѣшеніе то мѣ.